

A Pécsi Ítéltábla a dr. Takács Attila ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - Hámori és Soltész Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen közhatalom gyakorlásával okozott kár megfizetése iránt indított perében a ... Törvényszék 2017. május hó 8. napján kelt .../26. számú ítélete ellen a felperes részéről 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 12.700,- (tizenkettőezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes kérelmére kibocsátott végrehajtási lap alapján ... és ... adósokkal szemben a végrehajtást 2014. július hó 1. napjától az alperes folytatta.

A felperes módosított keresetében a Ptk.6:519.§-a és a Ptk. 6:549.§-a alapján 107.540,- forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest hivatkozással arra, hogy az alperes magatartása miatt a végrehajtási eljárásban a követelése nem térült meg, behajthatatlanná vált. Az alperes károkozó magatartását a .../13. számú jegyzőkönyvben rögzítetten az alábbiakban jelölte meg:

1./ Az alperes a részére 2016. március hó 29. napján megküldött levél és a 2016. április hó 16. napján kelt e-mail ellenére nem foglalta le az akkor még ... és ... tulajdonában álló, ... helyrajzi számú ingatlant.

2./ Az alperes ... által - az ingatlanra bejegyzett végrehajtási jogokkal érintett végrehajtási ügyekben - történt pénztári befizetést követően a rendelkezésre álló összeget nem osztotta fel, felosztási tervet nem készített.

3./ Az alperes ... végrehajtást kérő javára a ... ingatlanra bejegyzett végrehajtási jog törlését annak ellenére engedélyezte, hogy a befizetett összeg a követelést nem fedezte, és tudott róla, hogy egyéb kielégítetlen követelés is van, így az adósok a végrehajtási jog törlését követően az ingatlant elajándékozhatták, mely fedezetelvonást eredményezett.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 63.500,- forint perköltséget.

Az 1. számú kereseti tényállás tekintetében megállapította, hogy a felperes a foglалás elmulasztása miatt rendes jogorvoslattal - végrehajtási kifogással - nem élt, a rendes jogorvoslat pedig a kártérítési felelősség előfeltétele. Utalt arra is, hogy felperes a végrehajtási jog bejegyzéséhez szükséges ingatlan-nyilvántartási eljárási igazgatási szolgáltatási díjat nem fizette meg, ezért végrehajtói mulasztás nem történt.

A 2. számú kereseti tényállítás tekintetében is az volt az álláspontja, hogy felperes a felosztási terv elmulasztása miatt végrehajtási kifogást nem terjesztett elő, és ezért nem élhet kárigénnyel, megjegyezte, hogy a felperes által 2016. április hó 26. napján küldött e-mail üzenet nem tekinthető végrehajtási kifogásnak.

A 3. számú kereseti tényállítás vonatkozásában kifejtette, hogy a felperes nem rendelkezik keresetösségi joggal a végrehajtási jogok törlésére alapított kártérítési igény tekintetében, mivel a felperes követelésének végrehajtása során az ingatlan lefoglalására nem került sor. Utalt arra, amennyiben a felperes az adósok részéről - a végrehajtási jog törlése után - történt ajándékozást fedezetelvonónak tartja, lehetősége van a szerződés hatálytalanság miatt kielégítés türesére kötelezés iránt pert indítani.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és keresete teljesítését kérte azzal, hogy az 1. számú kereseti tényállítást nem tartja fenn. A 2. számú kereseti tényállítás körében hivatkozott arra, hogy felosztási terv hiányában nem volt olyan végrehajtói intézkedés, amely ellen végrehajtási kifogást terjeszthetett volna elő, fenntartotta azt az álláspontját, hogy a végrehajtási eljárásban befolyt összeget az alperesnek valamennyi végrehajtást kérő között kellett volna felosztania. A 3. számú kereseti tényállás tekintetében állította, hogy érdekeltsége fennáll, érdemben arra hivatkozott, hogy a végrehajtási jog feltüntetése pusztán annyiban jelent megkülönböztetést, hogy az árverési értékesítés során a végrehajtó elsőként azoknak a jogosultaknak a követelését elégíti ki, akik a hirdetményben fel voltak tüntetve, más jogosultak csak a fennmaradó összegből részesülhetnek. Hivatkozott arra, hogy az adósoknak egyetlen végrehajtható vagyontárgya volt, az ingatlan, amelyet azért vonhattak el a hitelezők elől, mert az alperes engedélyt adott a fedezeti ingatlanra bejegyzett végrehajtási jog törlésére, az alperes magatartása minden hitelezőre kihatott, és értéktől, sorrendtől függetlenül behajthatatlanná tette követeléseiket. Sérelmezte a perköltség összegét is, e körben arra hivatkozott, hogy az eredeti keresetét az alperes által 2016. május hó 12. napján készített elszámolás alapján nyújtotta be.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Felperes keresetét a Ptk.6:549§. (2) bekezdésére alapította, végrehajtói jogkörben okozott kár megtérítését kérte, mely kereset körében elsődlegesen azt kellett vizsgálni, hogy a megjelölt konkrét jogszabálysértéssel, tevékenységgel vagy mulasztással okozati összefüggésben keletkezett-e kár. Felperes a fellebbezési eljárás során az 1. számú kereseti tényállítást nem tartotta fenn, ezért a másodfokú eljárás tárgyát kizárólag a 2. és 3. számú kereseti tényállítás képezte. Az elsőfokú bíróság döntése a 2. és 3. számú kereseti tényállítások tekintetében érdemben helyes, azonban a

másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásával nem ért egyet, ezért azt ebben a részében mellőzi, és a kereset elutasítását az alábbiak szerint indokolja:

A 2. számú kereseti tényállással összefüggésben téves az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy a végrehajtási kifogás hiánya zárja ki a kártérítési igény érvényesítését. A rendes jogorvoslat hiánya csak akkor zárja ki a Ptk.6:549.§ szerinti kárfelelősséget, ha volt jogorvoslati lehetőség, és a kár a rendes jogorvoslattal elhárítható lett volna. A perbeli esetben felosztási terv nem készült, így az az elleni jogorvoslat fel sem merülhetett a kár elhárításának eszközeként. A ... által 2016. április hó 21. napján befizetett összeget az alperes nyomban kifizette végrehajtási joggal biztosított követeléssel rendelkezőknek, és hozzájárult a végrehajtási jogok törléséhez is, ezt követően, 2016. április hó 25. napján már az ajándékozás alapján történt tulajdonjog változás is bejegyzésre került, így elvi lehetőség sem volt olyan tartalmú végrehajtási kifogás előterjesztésére, amely a végrehajtási jog törlését megakadályozta volna, és amely a felperes végrehajtási jog törlésével összefüggésben állított kárát elháríthatta volna. A jogorvoslati jog igénybevételének hiánya ezért a perbeli esetben a kárigény érvényesítésének akadályaként nem merülhetett fel.

Egyetért azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a 2. számú kereseti tényállítás a felperes kárigényét - az alábbi okok miatt - nem alapozza meg.

A Vht.171.§ (1) bekezdése szerint, ha a végrehajtás alá vont vagyonból befolyt összeg nem fedezi a végrehajtás során behajtani kívánt valamennyi követelést, a végrehajtó az intézkedésének, illetőleg a végrehajtás során történő értékesítésnek a jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül felosztási tervet készít, és azt megküldi a feleknek, egyúttal tájékoztatja őket a felosztási tervben foglaltakkal szemben benyújtható jogorvoslat lehetőségéről. Az idézett rendelkezésből az következik, hogy a végrehajtó akkor készít felosztási tervet, ha a végrehajtás alá vont vagyonból, annak értékesítéséből folyik be összeg, és az is következik az idézett törvényi rendelkezésből, hogy a befolyt összegből az részesül, akinek követelése fejében vonták végrehajtás alá a vagyont. A perbeli esetben nem a végrehajtás alá vont vagyonból folyt be összeg, hanem ... önkéntes befizetéséből, és az ingatlan nem a felperes követelése fejében került lefoglalásra. A felperes szempontjából az ingatlan nem volt végrehajtás alá vont vagyont, ezért az ingatlanból befolyt összegből akkor sem részesült volna, ha az ingatlan értékesítésre kerül a végrehajtás során. Ha felosztási terv készült volna, abban a felperes - mivel az általa indított végrehajtási eljárásban az ingatlan nem került lefoglalásra - nem szerepelt volna. Nem áll fenn ezért az alperes részéről olyan mulasztás, amely a felperes által megjelölt kárral - nevezetesen, hogy a végrehajtási eljárásban nem kapott kielégítést - okozati összefüggésben állna.

Nem ért egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban sem, hogy a 3. számú kereseti tényállítás tekintetében a felperes keresetösségi joga hiányzik. A felperes kereseti tényállítása az volt, hogy kára keletkezett, a kártérítési kereset pedig nem lehet keresetösségi jog hiánya miatt elutasítani, hanem érdemben kell vizsgálni, hogy a kártérítési felelősség feltételei fennállnak-e. A perbeli esetben ezért azt kellett elsődlegesen vizsgálni, hogy a felperes által megjelölt alperesi magatartással okozati összefüggésben következett-e be a felperes által állított kár, nevezetesen, hogy a felperes követelése az alperes magatartása vagy mulasztása miatt vált-e behajthatatlanná.

Felperes kártérítési igényét arra alapította, hogy a ... és ... tulajdonát képező ingatlanról a végrehajtási jog törlésre került, ezért követelésének nincs fedezete. A helyrajzi számú ingatlant azonban a felperes által indított végrehajtási eljárásban a végrehajtó nem foglalta le, az ingatlanra a felperes végrehajtási joga nem került bejegyzésre, ezért az ingatlanból befolyó összeg a felperes

követelésének nem volt fedezete, így a felperes kára nem a végrehajtási jog törlése miatt következett be.

A felperes követelésének behajthatatlansága adósi lefoglalható vagyon hiányára vezethető vissza, a vagyonihiánynak pedig azonban nem az alperes tevékenysége vagy mulasztása az oka, hanem az adósok által megkötött ajándékozási szerződés, és egyéb lefoglalható vagyon hiánya. Annak a ténynek, hogy az ingatlan nem képezheti a felperes követelésének fedezetét, nem az alperes magatartása az oka, hanem a felperes saját magatartása, mert a 2012. október hó 18. napján kiállított végrehajtási lap alapján indult végrehajtási eljárásban négy éven keresztül nem kérte az ingatlan lefoglalását, a végrehajtási jog bejegyzését, mégpedig - saját nyilatkozata szerint (keresetlevél 1. oldal) - azért nem, mert „nem látta időszerűnek, hogy saját követelését végrehajtási joggal biztosítsa”. A felperes ezzel vállalta követelése kielégítetlenségének kockázatát, magatartása következményét viszont nem háríthatja át az alperesre, kártérítési keresete ezért a 3. számú tényállítás alapján sem teljesíthető.

Helyesen döntött az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről és annak összegéről is. A felperes keresetében 1.044.844,- forint megfizetésére kérte kötelez az alperest, keresetét a per során 107.540,- forintra szállította le. A Pp.78.§ (1) bekezdése alapján a perköltségviselés általános szabálya az, hogy a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pereszes felet kell kötelezni, ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a Pp.80.-83. §-ai eltérően rendelkeznek. Azt, hogy a perben a felet mennyiben kell pernyertesnek, illetve pereszesnek tekinteni, az eredeti kereseti kérelemnek az ítélethez való viszonya határozza meg, a kereset leszállítással érintett részben a felperes pereszesnek minősül, és ettől eltérésre okot adó körülmény a perbeli esetben a Pp.80.-83.§-a alapján nem állt fenn.

A fentiek okán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét - a fentebb részletezett, módosított indokokkal - a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése alaptalan volt, ezért a másodfokú bíróság a Pp.78.§ (1) bekezdése szerint kötelezte a felperest az alperes másodfokú perköltsége megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pont és (5) bekezdése alapján állapította meg.

A felperes költségmentessége folytán feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Pécs, 2017. november 29.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró